

[Finansministeren.]

holdene i det sidste år, viser det sig, at det i sommeren og efteråret 1954 lykkedes at opnå en væsentlig reduktion i pengeforsyningen og svarende hertil en følelig kreditstramning, til trods for at staten i denne periode trak betydelige beløb i nationalbanken.

I den forløbne del af indeværende finansår har vi som følge af forbedringen af betalingsbalancen kunnet se en mindre lettelse i pengeforholdene, til trods for at staten som nævnt kun har trukket meget lidt på nationalbanken. I betragtning af de meget stramme kreditforhold i vinteren 1954—55 ser jeg ikke noget foruroligende i denne beskedne forøgelse af pengemængden, så længe bankerne fortsat viser så stor tilbageholdenhed i deres udlånspolitik, men det ville være ønskeligt, om salget af statsobligationer nu fik et noget større omfang. Jeg vil tro, at de sidste måneders valutaforbedring skulle muliggøre et voksende salg i den kommende tid. Den fremherskende stabilitet i kursniveauet skulle også kunne bidrage hertil, så meget mere som der vel nu er gode udsigter til at undgå yderligere kursfald. Jeg vil dog tilføje, at det afgørende må være, om der ad denne vej kan opnås en reel pengebinding, og at optagelsen af meget kortfristede lån ikke kan tillægges nogen større betydning fra et pengepolitisk synspunkt.

Jeg skal derefter i korthed redegøre for hovedpunkterne i det fremsatte forslag til finanslov for finansåret 1956—57.

Forslaget er stort set udarbejdet under forudsætning af, at alle gældende indtægts- og udgiftslove forlænges, og der er derfor kun på enkelte punkter afsat mindre beløb til nye bevillinger. Der er ligesom i fjor tilstræbt en så realistisk budgettering af de samlede indtægter og udgifter som muligt, hvorfor der på forslaget §§ 22 og 27 er hensat henholdsvis 150 og 40 mill. kr. til imødegåelse af forventede tillægsbevillinger. Jeg vil dog allerede nu fremhæve, at udgifterne er opgjort på basis af det pr. 1. oktober i år gældende pris- og lønniveau, og at der således ikke i de nævnte hensættelser er medregnet de merudgifter, der vil blive følgen af eventuelle pris- og lønstigninger.

Ud fra disse forudsætninger er drifts-

indtægterne anslået til ca. 4 800 mill. kr. eller godt 100 mill. kr. mere, end der nu kan påregnes at indgå i indeværende år. Også drifts- og anlægsudgifterne forventes at stige med godt 100 mill. kr., således at et overskud på netto 400—500 mill. kr. på drifts- og anlægsbudgettet ud fra de nævnte forudsætninger skulle kunne fastholdes, altså nogenlunde samme overskud, som vi forventer for indeværende finansår.

Skønnet over provenuet af told- og forbrugsafgifterne kan efter sagens natur kun være af rent foreløbig karakter. Man er gået ud fra nogenlunde uændret økonomisk aktivitet og svarende hertil i alt væsentligt uændret omsætning af de beskattede varer. Afgifterne skulle i så fald kunne ventes at indbringe ca. 40 mill. kr. mere end i år, svarende til, at de i marts gennemførte afgifter og afgiftsforhøjelser i 1956—57 er effektive i hele finansåret.

Indkomst- og formueskatterne skønnes at stige med ca. 100 mill. kr. Det er en lidt mindre stigning end året før, hvilket navnlig skyldes, at landbrugets indtægtsnedgang i høståret 1954—55 må antages at påvirke provenuet i ugunstig retning. De øvrige indtægter er anslået lidt lavere end i indeværende år som følge af en forventet nedgang i indtægterne på §§ 4 og 25.

De civile driftsudgifter er budgetteret ca. 130 mill. kr. højere end i år; blandt årsagerne hertil skal jeg navnlig nævne, at de to dyrtidstillæg, der er givet i dette efterår, i 1956—57 får virkning i et helt finansår. Endvidere at der regnes med en fortsat vækst i antallet af aldersrente- og invaliderentemodtagere og — som jeg allerede har omtalt — en yderligere forringelse af statsbanernes driftsresultat. Der er som nævnt udvist den største tilbageholdenhed med nye bevillinger med henblik på at holde udgiftsstigningen indenfor denne meget snævre grænse.

Til civile anlægsarbejder er optaget bevillinger af samme størrelse som for indeværende års finanslov. Endelig afgørelse om størrelsen af anlægsbevillingerne kan først træffes, når det samlede offentlige anlægsbudget for 1956—57 er udarbejdet, men det er min opfattelse, at der af hensyn til bevarelsen af overskuddet på drifts- og anlægsbudgettet ikke kan blive tale om nogen nævneværdig udvidelse af statens